

## Sint Maarten

Op elf november stond ik buiten, in het donker, en ik had het koud. Erg koud. Terwijl mijn dochter met haar buurtgenootjes snoep ophaalde langs de deur, trachtte ik hevig stampend mijn voeten warm te houden. De kinderen hadden geen last van de kou, het snoep zette zich snel om in energie.

'Twaalf november is de dag dat ik naar de tandarts mag'.

De tekst die ze zongen was geheel en al aangepast aan deze tijd. Het Sint-Maartenfeest is echter al eeuwenoud. Volgens de boeken die ik erop nasloeg werd in de Germaanse tijd in november het eind van de landbouwcyclus gevierd. De fakkeloptochten die daarbij gehouden werden moesten de zon ondersteunen, die in de winter in kracht afnam. Martinus gaf zijn naam aan het feest in 397 toen hij op elf november heilig werd verklaard en een symbool werd voor liefdadigheid. Eind 15<sup>e</sup> eeuw werd op elf november bovendien Maarten Luther gedoopt en vernoemd naar Sint Maarten.

Sint Maarten mag zich dan hebben aangepast aan de tijdgeest, het blijft op elf november onveranderlijk koud. En dat is misschien wel de reden dat, hoewel de kinderschare uit onze straat elk jaar groter wordt, er maar weinig ouders voor voelen om mee te lopen. Maar daar heb ik nu iets op gevonden.

In de Middeleeuwen werd tijdens de Sint-Maartenfeesten ook de wijn, die voor de winter gekelderd moest worden, geproefd. Het verhaal ging dat de drank door Sint Maarten zelf gezegend zou zijn, waardoor de ongegiste druivensap in wijn veranderde: Sint-Maartenwijn. Hij werd dan ook beschouwd als beschermheilige van de wijnbouwers. Die traditie moeten we in ere houden! Volgend jaar mag wat mij betreft bij elke deur een klein glaasje wijn geschonken worden aan de volwassen begeleiders. Dat zal de kou een stuk draaglijker maken. Wedden dat de opkomst van de vaders en moeders dan verdubbelt?

Annette Verspoor

Gepubliceerd in: De Stad Amersfoort, 18 november 2005



De wijn van het Sint-Maartensfeest  
Pieter Bruegel de Oude 1565-1568